

المستعان بك يا صاحب الرمان

توضیحات متن شهید اول و ثانی از جزوی استاد بزرگوار "ساعی و راستخراج شده که اثر برادر عزیزم محمد علی هراتی است

با تشکر از برادر عزیزم محسن بهرامی که نسخه نموداری قابل تغییر لمعه را در سایت طلبگی تا اجتهاد قرار دادند

اگر در این اثر از حیث محتوى ابراد وارد باشد به حقیر برمهگردند نه جزو و بیان استاد بزرگوارم

این نمودار و محتوى آن بی شک دارای تواضع و کاستی هایی است که امیدوارم به دست شما برادران بزرگوار خودم تکمیل شود

این اثر برای استفاده آموزشی می باشد و هرگونه استفاده مالی از آن شرعاً مجاز نمی باشد.

ثواب این اثر را هدیه میکنم به روح مطهر مادر سادات مدقیه کبری سلام الله علیها به برکت ۵ صلوات "محمدی پسند

اما هو المراد من الرهن اـ شهید اول

وَيَجُوزُ تَعْلِيقُـ شهید ثانی

بيان شهدین با رنگ مجزا مشخصاً در نمودار آمده است

هدف از این اثر صرفاً جهت مرور و مطالعه سریع برای شرکت در استخراج

می باشد لذا صرفاً ترجمه متن به همراه نظم منطقی آورده شده است

بسم الله الرحمن الرحيم

توضیحات

توجه

الأول: في النقطة

حيوان گمشده‌ای که پیدا گردد اصطلاحاً «ضاله» نامیده

می شود و آن دارای احکامی است که ذیلاً تشریح می‌شود

وَأَنْذَهَ فِي صُورَةِ الْجَوَارِ مُكْرَوَةً ~ اخذ آن در صورتی که جائز است مکروه می‌باشد

وَيَسْتَحْبِطُ الْإِشَهَادُ ~ مستحب است هنگام اخذ حیوان شاهد بگیرند

وَلَوْ تَعْلَقَ الْتَّلْفُ لَمْ يُكْرَهْ (اگر تلف محقق الوقوع باشد مکروه نیست)

اگر در صورت عدم اخذ محققًا حیوان تلف شود بر داشتنش مکروه نیست

شتر و حیواناتی شبیه به آن وقتی در

مرغزاری صحیح یافت شوند باید واجد از دارد

شوند و سعی آنها را اخذ نکنند لذا اگر در

چنین زمانی شخصی آنها را برادران ضامن می‌باشد

پیشنهاد اخذ

اذا وجد في كلٍّ (مرتع) و ماءٍ صَبَحَأْ ثُرَى ~ فـ

وَالْعِيرُ وَ شَبَهُهُ ~ الثاني: في الحيوان

کسی که ضاله‌ای را برداشته و متحمل

نفقة آن شود حق تدارد در هرینهای که

صرف کرده بعداً به مالکش رجوع کند

اگر حیوان را به خاطر مشقت و رنجی که در

حمل نمودش می‌باشد در غیر مرغزار گذارد

باشد اخذ و التفاتش جائز است

چاربا از فرتاشگی و حسگری رها شده باشد

وَلَوْ تُرَكَ مِنْ جَهْدِهِ لَا فِي كُلِّ وَمَاءٍ أَبْيَحَ

گوسفندی که در فلات و بیان باشد التفاتش

جائز است زیرا این حیوان قادر بر دفع

درندگان کوچک از خود نمی‌باشد

لَا تَمْتَنِعْ مِنْ صَبَرِ السَّاعَ

وَالثَّالِثُ فِي الْفَلَاقِ تَوْلِيدُ

وَأَنْذَهَ فِي الْفَلَاقِ أَنَّمَا

أَنْذَهَ مَنْ تَوَلَّهُ مِنْ حَلَقَةِ الْفَلَاقِ

وَلَوْ وَجَدَتِ الشَّاءَ فِي الْعَرَمَ

أَنْذَهَ مَنْ تَوَلَّهُ مِنْ حَلَقَةِ الْعَرَمَ

قِيلَ وَكَذَلِكَ مَا لَا تَمْتَنِعْ مِنْ صَبَرِ السَّاعَ

اگر گوسفند در عمران یافت شود بر واحد لازم است که حیوان را سه روز نگاه دارد اگر صاحبین آمد آن را به وی سپارد

وَأَنْذَهَ مَنْ تَوَلَّهُ مِنْ حَلَقَةِ الْأَيَامِ

ضامن مالکش باشد احتمال آن می‌رود

ممکن است بگوئیم آن را نزد خود امانت قرار داده

وَأَنْذَهَهَا إِلَى الْحَاكِمِ ~ یا اینکه به حاکم دفعش نماید

وَالثَّالِثُ فِي الْفَلَاقِ تَوْلِيدُ

وَلَوْ وَجَدَتِ الشَّاءَ فِي الْفَلَاقِ

وَلَوْ وَجَدَتِ الشَّاءَ فِي الْفَلَاقِ

صیب و محظوظ و سفیه

فَتَبَرُّ بِدِ الْعَدِيْدِ وَ الْوَلِيِّ عَلَى لَفْظِهِ غَيْرِ الْكَامِلِ

وَالْإِنْفَاقُ (نفقة دادن به نقطه کمال)

وَلَوْ اِنْفَقَ فَاصَّ (اگر نفیع از نقطه ببرد ولی)

لقطی ملتفت و راقبال مکن کند و هزینه

منابع را پس می‌گیرند

وَلَا يَمْسِنَ إِلَّا بِـ أو قصد الشمل

وَلَا يَمْسِنَ إِلَّا بِـ تقریط

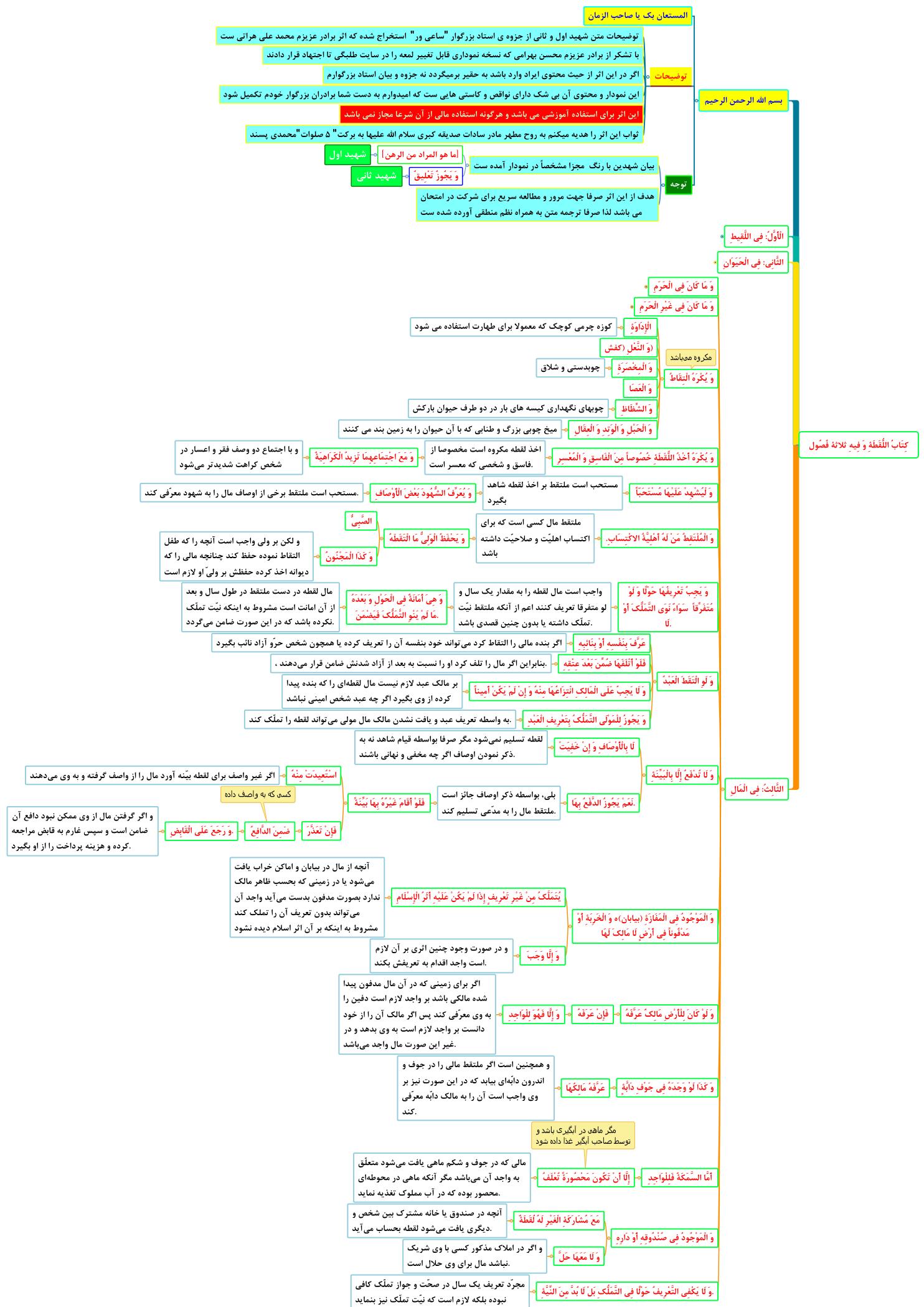
وَلَا يَمْسِنَ إِلَّا بِـ تقریط

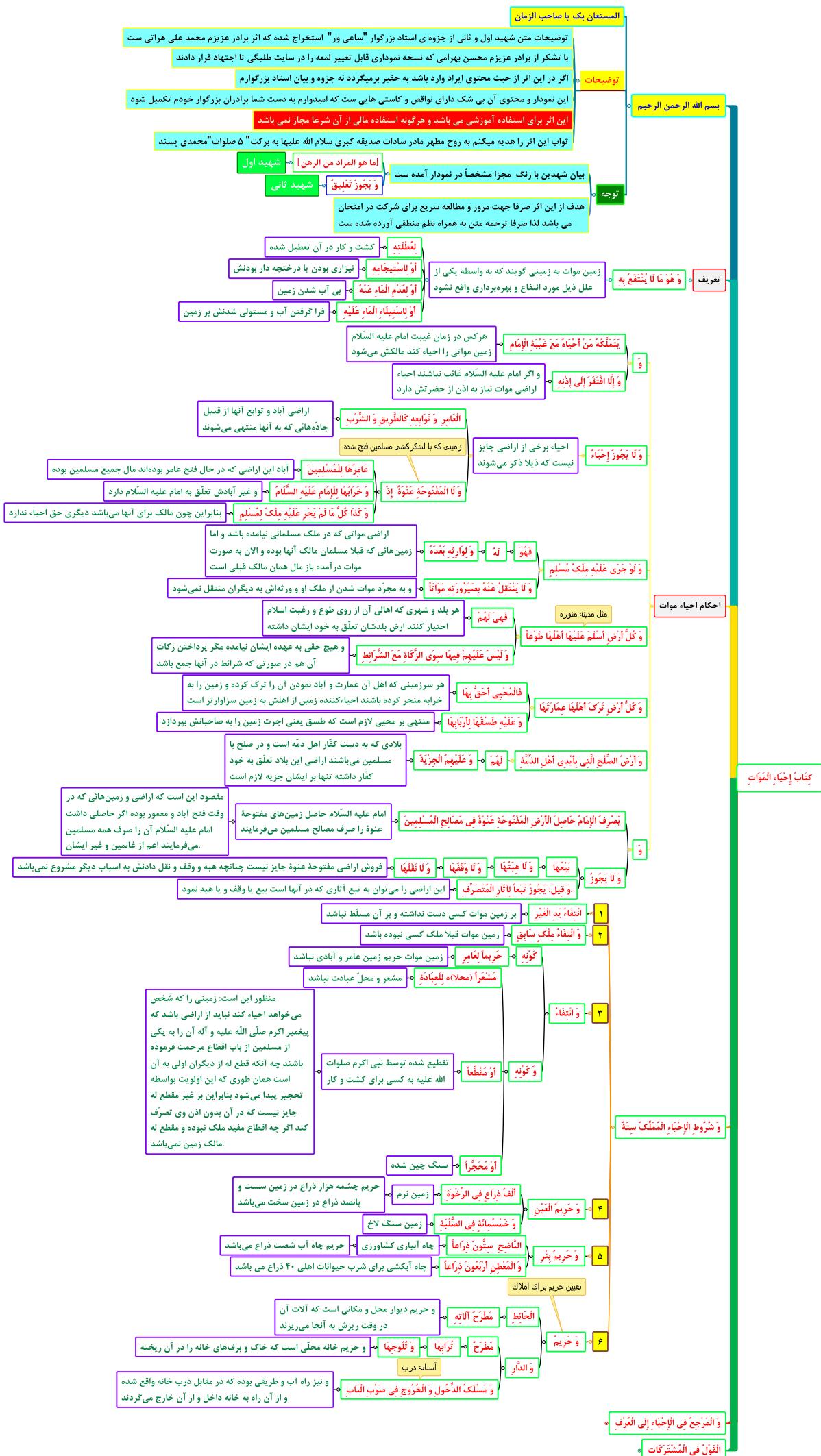
وَلَا يَمْسِنَ إِلَّا بِـ قصد الشمل

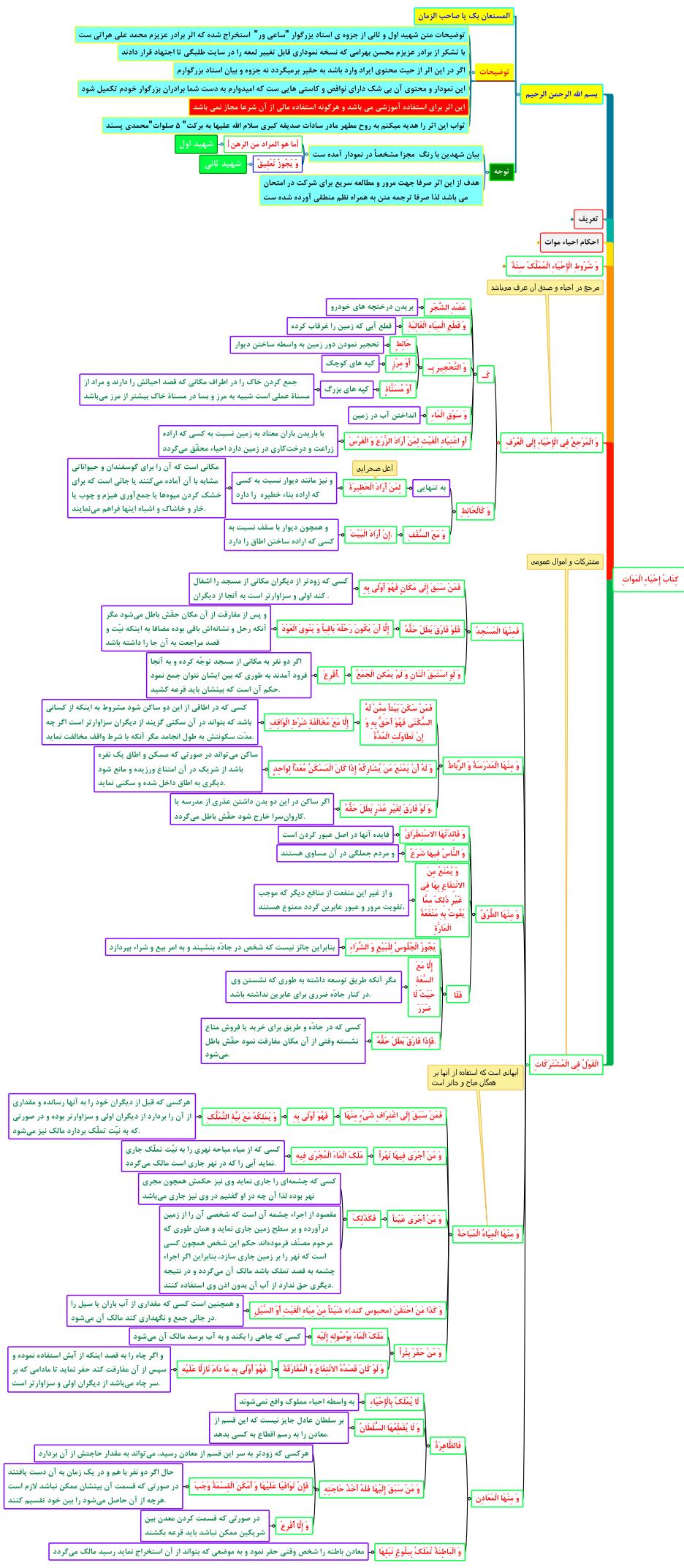
وَلَا يَمْسِنَ إِلَّا بِـ قصد الشمل

كتاب اللقطة و فيه ثلاثة فصول

الثالث: في المال

المستعمل بك يا صاحب الزمان

توضیحات متن شهید اول و ثانی از جزوی استاد بزرگوار "ساعی" و "استخراج شده که اثر برادر عزیزم محمد علی هراتی است
با تشکر از برادر عزیزم محسن پهرامی که نسخه نموداری قابل تغییر لمعه را در سایت طلبگی تا اجتهاد قرار دادند
اگر در این اثر از حیث محتوی ابراد وارد باشد به تفسیر برمیگردد نه جزو و بیان استاد بزرگوار
این نمودار و محتوی آن بی شک دارای نواقص و کاستی هایی است که امیدوارم به دست شما برادران بزرگوار خودم تکمیل شود
این اثر برای استفاده آموزشی می باشد و هرگونه استفاده مالی از آن شرعاً مجاز نمی باشد
نواب این اثر را هدیه میکنم به روح مطهر مادر سادات صدیقه کبری سلام الله علیها به برکت ۵ صلوات" محمدی پسند

توضیحات

بسم الله الرحمن الرحيم

اما هو المراد من الرهن [ ] شهید اول
بيان شهدین با رنگ مجرزاً مشخصاً در نمودار آمده است
و يجوز تعليق [ ] شهید ثانی
هدف از این اثر صرفاً جهت مرور و مطالعه سریع برای شرکت در امتحان
مي باشد لذا صرفاً ترجمه متن به همراه نظم منطقی آورده شده است

توجه

صید نمودن با تمام آلات و وسائل جایز است ولی از حیواناتی که
صید می شوند آنها که تذکر نمده‌اند قابل خوردن نبوده
اگر حیوان را پس از زدن مرده بیانند خوردن جایز نیست
مگر حیوانی که سگ تعلیم داده شده آن را هلاک کرده باشد

يجوز الاصطياد يحيى آلة

و لا يُؤْكِلُ مِنْهَا مَا لَمْ يَذْكُرَ

مشروط به اینکه عادت به خوردن صید نداشته باشد
و يَنْهَا إِذَا زَمْرَةً

و يَنْهَا إِذَا أَرْسَلَهُ

در نتیجه
و يَنْهَا إِذَا أَرْسَلَهُ

و يَنْهَا إِذَا زَمْرَةً

و يَنْهَا إِذَا مَأْسِكَهُ

و يَنْهَا إِذَا مَأْسِكَهُ

و يَنْهَا إِذَا مَأْسِكَهُ

در وقت فرستادن سگ تسمیه
بسیم الله گفتن) واجب است

و نیز شرط است که مرسل و فرستنده سگ
تعلیم داده شده مسلمان یا در حکم آن باشد

و نیز شرط است که صید در حالی که حیات مستقره
دارد از نظر مرسل و فرستنده سگ (صیاد) غائب
نشود

فصل عبارت است از پیکان یعنی سر تپیر که
نوع آن را از فائز تعییب می کردد

معراض بر وزن مفارض و آن به تپیر گویند که
دو طرفش تپیز و وسط آن ضخیم می باشد

صیدی را که به وسیله آلات مذکور پکشند
در صورتی که گوشت را پاره کند و علت
مرگ همین پاشد حلال است

مشروط به اینکه آلات مذکور در گوشت حیوان فرو رفته و آن را پاره کنند
آنکه صیاد بسم الله گفته باشد

الشَّيْفُ

إِذَا خَرَقَ الْحَلْمَ

آیه در قتل صید با آلات مذکور
اعبار کردید در صورتی موجب
حلال بودن صید است که سه شرط
دیگر به شرح ذیل حاصل باشد

و يَوْكِلُ أَيْنَا مَا قُتِلََ

و يَوْكِلُ أَيْنَا مَا قُتِلََ

الختمه آنکه

اگر صیاد را با شمشیر و نیزه و دیگر آلات مذکور پکشند در صورتی که
آلت در گوشت حیوان فرو رفته و آن را بشکافد و همین امر منجر به کشته
شدن حیوان گردد، صید مزبور حلال بوده و قابل تناول و خوردن می باشد

اگر در قتل حیوان دو آلت که یکی به مسلمان و دیگری اختصاص به
کافر دارد مشترک بودند حیوان مقتول حلال نیست مگر بدانیم کشته
شدن حیوان مستند به جراحتی است که از ناحیه آلتی که به مسلمان
اختصاص دارد پیدا شده یا سگی که مال مسلمان بوده آنرا کشته است

صید با آلت غصبی حرام است ولی اگر صیاد به این امر
اقدام نمود حیوان صید شده حرام نبود بلکه بر عهده
وی آن است که اجرت آلت را به صاحبیش رد کند

و يَحِبُّ عَلَيْهِ غَسْلٌ مَوْضِعِ الْقَضَةِ

بر صیاد واجب است محل گاز گرفتن یا دندان گرفتن سک را آب پکشد

اگر صیاد که با تپیر یا سگ صیدی را مجرح ساخته آن را در وقتی درک کند و
زمانی بالای سرشن بررسد که جیاتش مستقره باشد واجب است تذکرهاش کند

و لَوْ أَدْرَكَ ذُو السَّهْمِ (صاحب تپیر) أَوْ الْكَلْبُ الصَّيْدَ وَ حَيَاتَهُ مَسْتَقْرَةً

و إِلَّا حَرَمَ إِنْ أَشْنَعَ الرَّمَانَ لِذَبْحِهِ

و صیاد آن را ذبح نکرد تا حیوان مرد حرام می باشد

كتاب الصيد و الذبائح وفيه فحول

الفصل الأول: الصيد

الفصل الثاني: في الذبحة

الفصل الثاني: في الذبحة

الفصل الثالث: في الواقع وفيه مسائل

